

[Undervisningsministeren.]

trol, er Grunden den, at de i Forvejen ad andre Veje er underkastet en vis Kontrol. Desuden kan henvises til, at f. Eks. i København, hvor man har haft en Skolelægeordning i mange Aar, har en saadan Bestemmelse ikke været gældende.

I § 1 skete der endvidere den Ændring, at man tog Efterskoler ud, idet man mente, at Eleverne dør var ude over Barnealderen og formentlig ogsaa ad andre Veje kontrolleredes.

I § 3 indføjede man Ordet „aarligt“ angaaende Tuberkuloseundersøgelsen, og efter denne Paragraf skal alle ved Skolen ansatte underkastes denne Undersøgelse. Endvidere indsattes her som nyt Stykke, at Elever, der ved Udgangen af Skolen reagerer negativt ved Tuberkulinprøven, skal have Adgang til gratis Calmettevaccination, en Ændring, som jeg finder meget anbefalelsesværdig.

I § 9 fastslaas, at fremtidig maa Amtslæger ikke ansættes som Skolelæger eller Skoleoverlæger. I § 10, Stk. 6, bestemmes det, at ogsaa Antagelsen af Skolesundhedsplejersker skal godkendes af Sundhedsstyrelsen.

Alt i alt er det Ændringer, som betegner Forbedringer af det oprindelige Forslag, og som jeg derfor har kunnet slutte mig til.

Den Udgift, Loven vil medføre for det offentlige, andrager mellem 1,3 og 1,4 Mill. Kr., naturligvis efter en skønmæssig Beregning, der kun er rigtig under visse bestemte Forudsætninger, som der er givet Oplysning om i Betænkningen. Beløbet er jo betragteligt, men naar Hensyn tages til Forslagets sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende Formaal, skulde Samfundet paa anden Maade kunne indvinde Beløbet.

Jeg tror, det er en gavnlig Foranstaltning, der med denne Lov gennemføres for vort Land, og jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Forslaget til velvillig Behandling og hurtig Fremme i det høje Ting.

H. P. Johansen: Spørgsmaalet om Ansættelse af Skolelæger er som bekendt ikke nyt, idet det er mere end 60 Aar siden, der blev nedsat en Kommission, som beskæftigede sig med denne Sag. Det kan ogsaa nævnes i denne Forbindelse, at det er næsten 50 Aar siden, Københavns Kommune organiserede et Skolelægetilsyn for Kommuneskolens Elever. Lidt efter lidt har denne Tanke vundet Tilslutning i en Række Købstæder, vel nærmest de større, og saa vidt jeg ved, er der nu mere end 100 Købstadsskoler, der har fulgt Københavns Eksempel

og ansat Skolelæger. Derimod maa det erkendes, at det er et forholdsvis ringe Antal Landsbyskoler, der har fulgt med i Udviklingen paa dette Omraade.

Jeg kan nævne, at det for tre Aar siden blev oplyst, at der kun var 77 Landsbyskoler af næsten 4 000 Landsbyskoler, der havde ansat Skolelæger, men som Helhed er Forholdet det, at det praktiske Liv paa dette Omraade er gaaet forud for Lovgivningen.

I Bemærkningerne, der ledsager Lovforslaget, mindes der om — jeg tror ogsaa, den højtærede Minister gjorde det i sin Forelæggelsestale —, at allerede i Sommeren 1943 blev der forelagt Rigsdagen et Lovforslag, hvorefter Kommunerne forpligtedes til at ansætte Skolelæger, altsaa hvis Forslaget var blevet gennemført. Men at Forslaget ikke blev gennemført og at Skolelægeordningen ikke blev gennemført allerede for 3 Aar siden skyldtes ganske sikkert udelukkende de Hindringer, som Besættelsesmagten dengang lagde i Vejen for alt Lovgivningsarbejde her i Landet. Jeg tror, der er Enighed om at beklage, at netop den Sag blev standset paa daværende Tidspunkt, for vi har været inde i og er inde i en Periode, hvor der i høj Grad er Trang til Lægetilsyn med Landets Skolebørn, fordi der er saa mange Forhold, som har kunnet bidrage til at svække Børnenes Sundhedstilstand. Her kan nævnes Boligsituationen, der jo er saadan, at Familier ofte er stuvet sammen i alt for smaa og usunde Lejligheder. Der kan nævnes Brændselssituationen, som ikke mindst sidste Vinter var af en saadan Beskaffenhed, at Kulden ofte undergravede Børnenes Helbred baade i Hjemmet og i Skolen. Jeg har set en Beretning fra en Købstadsskole, hvor der berettedes, at der var meget stor Sygdom blandt Skolens Elever, og det oplystes samtidig, at Børnene ofte arbejdede i Klasseværelser med en 7—8 Graders Varme; naar man saa yderligere erindringsmæssigt Beklædningsmangelen, forstaar man jo Sygdommen blandt Børnene, og man forstaar, at der er Brug for et baade undersøgende og kontrollerende Skolelægetilsyn. Man kan ogsaa nævne mange andre Ting: Beslaglæggelsen af Skoler, Beslaglæggelsen af Gymnastiksale, Forbud mod Brug af Skolernes Badeanstalter paa Grund af Brændselsmangelen o. s. v. Alt dette har ikke forbedret Skolebørnenes Sundhedstilstand i de senere Aar — tværtimod.

Med andre Ord, der er mange Forhold, som har forstærket Kravet om et organiseret Skolelægetilsyn med Landets Skolebørn netop paa det nuværende Tidspunkt;